

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2020. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka) – Bank Melli Iran, dioničko društvo prema iranskom pravu protiv Telekom Deutschland GmbH

(Predmet C-124/20)

(2020/C 201/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bank Melli Iran, dioničko društvo prema iranskom pravu

Tuženik: Telekom Deutschland GmbH

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se članak 5. stavak 1. Uredbe br. 2271/96 ⁽¹⁾ samo ako su Sjedinjene Američke Države djelatnom gospodarskom subjektu iz EU-a u smislu članka 11. te uredbe izravno ili neizravno izdale administrativne ili sudske upute ili je za njegovu primjenu dovoljno da je djelovanje gospodarskog subjekta iz EU-a i bez takvih uputa usmjereno na poštovanje sekundarnih sankcija?
2. U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori u smislu druge mogućnosti: protivi li se članku 5. stavku 1. Uredbe br. 2271/96 shvaćanje nacionalnog prava prema kojem osoba koja daje otkaz može otkazati i svaki trajni obvezni odnos s ugovornim partnerom kojeg je američki Office of Foreign Assets Control (Ured za nadzor inozemne imovine, OFAC) uvrstio na popis Specially-Designated-Nationals (popis posebno označenih državljana, SDN), a time i dati otkaz motiviran poštovanjem američkih sankcija, a da u tu svrhu ne mora navesti razlog za otkaz pa ne mora ni u građanskoj parnici obrazložiti i dokazati da razlog otkazivanja svakako nije poštovanje američkih sankcija?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: treba li redoviti otkaz kojim se povređuje članak 5. stavak 1. Uredbe br. 2271/96 nužno smatrati ništetnim ili se cilj Uredbe može ispuniti i drugim sankcijama, primjerice izricanjem novčane kazne?
4. U slučaju da Sud na treće pitanje odgovori u smislu prve mogućnosti: vrijedi li to s obzirom na članke 16. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s jedne strane, i mogućnost izdavanja iznimnog ovlaštenja u skladu s člankom 5. stavkom 2. Uredbe br. 2271/96, s druge strane, i ako gospodarskom subjektu iz EU-a zbog održavanja poslovnog odnosa s ugovornim partnerom koji je uvršten na popis prijete znatni ekonomski gubici na tržištu SAD-a (ovdje: 50 posto konsolidiranog prihoda koncerna)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2271/96 od 22. studenoga 1996. o zaštiti od učinaka izvanteritorijalne primjene zakonodavstva koje donese treća zemlja i djelovanja koja se temelje na tom zakonodavstvu ili iz njega proizlaze (SL 1996., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 1., str. 18.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2018/1100 od 6. lipnja 2018. o izmjeni Priloga Uredbi (EZ) br. 2271/96 (SL 2018., L 199 I, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2020. uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Španjolska) – YJ/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Predmet C-130/20)

(2020/C 201/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YJ

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prethodno pitanje

Može li se smatrati da do izravne diskriminacije u smislu Direktive 79/7⁽¹⁾ dovodi pravilo poput članka 60. stavka 4. Leya General de la Seguridad Social (Opći zakon o socijalnoj sigurnosti) na temelju kojeg se dodatak za majčinstvo ne primjenjuje na žene koje dobrovoljno odlaze u prijevremenu mirovinu za razliku od žena koje također dobrovoljno odlaze u mirovinu ali su navršile za nju propisanu uobičajenu dob ili žena koje odlaze u prijevremenu mirovinu zbog prirode posla koji su obavljale tijekom svojeg radnog vijeka ili zbog invalidnosti odnosno zato što su prestale raditi prije nego što su ostvarile pravo na mirovinu zbog razloga koji ne ovise o njihovoj volji?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (SL 1978., L 6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)

Tužba podnesena 16. ožujka 2020. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-139/20)

(2020/C 201/25)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Siekierzyńska i A. Armenia, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 4. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije⁽¹⁾ time što je provela zakon koji dopušta oslobođenje od trošarina na energente kojima se koriste veliki potrošači energije obuhvaćeni Unijinim sustavom trgovanja emisijama,
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska je u svojem nacionalnom zakonodavstvu uspostavila oslobođenje od trošarina na energente kojima se koriste veliki potrošači energije obuhvaćeni Unijinim sustavom trgovanja emisijama (u daljnjem tekstu: EU ETS sustav).

Prema Komisijinu mišljenju riječ je o povredi obveza koje proizlaze iz članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 4. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije. U skladu s tim odredbama, oslobođenja ili sniženja razina oporezivanja energenata kojima se koriste veliki potrošači energije moguća su isključivo kada su s poduzetnicima ili grupacijama poduzetnika sklopljeni sporazumi ili kad se primjenjuju sustavi utrživih dozvola ili slične mjere, sve dok su one usmjerene na ciljeve zaštite okoliša ili poboljšanja učinkovitosti energije. Komisija je mišljenja da se EU ETS sustav ne može smatrati „sustavom utrživih dozvola”.

⁽¹⁾ SL 2003., L 283, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.